

Коли бучний бенкет на всю губу товсту
Ти справляєш,— про тих спогадай,
Хто квилить у церков, на дорозі, мосту
І дрижить — простяга свою руку пусту:
"Христа ради, на голод подай!"

Коли скрутно в житті доведеться тобі,
Зрадить віра,— поглянь лиш на тих,
Хто до краю поклав свої сили слабі
За насущний шматок у лихій боротьбі,
А не витратив думок святих!

Коли люду до уст розуміння своє
Ти збажаєш як слід подавать,-
Знай: забута верства богом на світі є,
Що їй променя сонця під час не стає,-
То на неї зверни працювать!